

Ἦχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υ-γράν δι- ο- δεύ-σας ώ-σεί ξη- ράν, καί τήν αι- γυ-πτι- ί-αν

μο- χθη- ρι- ί-αν δι-α-φυ-γών, ο Ισ-ρα- η- λी-της

α- νε- βο- ό- α, Τώ Λυ-τρω- τή καί Θε- ώ η-μών ά-σω-μεν.

μπ3/165

Υ- πε- ρα- γί- α Θε- ο- τό- κε, σώ-σον η-μάς.

Πολ-λοις συ-νε- χό-με-νος πει-ρα-σμοίς,

πρός σέ κα- τα- φεύ-γω, σω- τη- ρί- αν ε-πι-ζη- τών,

Ω Μή-τερ του Λό-γου καί Παρ-θέ- ε- νε,

τών δυ- σχε-ρών καί δει-νών με δι-ά- σω-σον.

Υ- πε- ρα- γί- α Θε- ο- τό- κε, σώ-σον η-μάς.

Πα-θών με τα- ράτ-του-σι προ-σβο-λαί,

πολ-λής α- θυ- μί- ας, εμ-πι- πλώ-σαι μου τήν ψυ-χήν,

ει- ρή- νευ-σον, Κό-ρη, τή γα- λή-η- νη,

τή του Υι- ού και Θε- ού σου, Πα-νά-μω- με

Δό-ξα Πα-τρί και Υι- ώ και Α- γί- ω Πνεύ-μα-τι,

Σω-τή-ρα τε- κού-σάν σε και Θε- όν,

δυ- σω- πώ, Παρ- θέ- νε, λυ-τρω-θή-ναι με τών δει-νών,

σοί γάρ νύν προσ-φεύ-γων α- να- τεί-ει-νω,

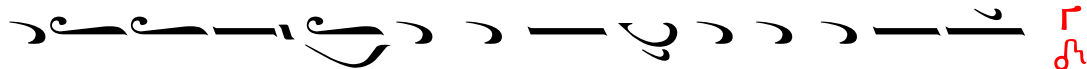
και τήν ψυ-χήν και τήν δι- ά- νοι-αν.

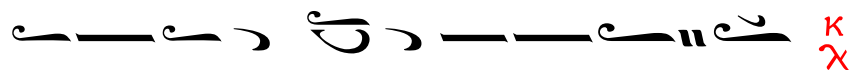
Και νυν και α- εί και εις τούς αι- ώ- νας των αι- ώ- νων Α-μήν

Νο-σούν-τα τό σώ-μα καί τήν ψυ-χήν,

ε- πι- σιο-πής θεί-ας, καί προ-νοί-ας τής πα-ρά σου

α- ξί- ω-σον, μό-νη Θε- ο- μή-η-τορ,

ώς α- γα- θή α-γα-θού τε λο-χεύ-τρι- α.